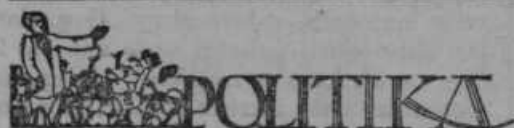

še druge, ki dejansko se lahko imenujejo oblastne. V načrtu ima prevzeti sledeče ceste kot oblastne:

1. Cesta: Državna meja pri Dravogradu, — Marenberg — Maribor — Ptuj — Čakovec — Letinjski most.
2. Cesta: Pesnica — Sv. Lenart — Sv. Trojica — Sv. Benedikt — Ščavnica — Gornja Radgona.
3. Cesta: Ormož — Ljutomer — Veržej most čez Muro (Beltinci).
4. Cesta: Dravograd — Slovenjgradec — Soštanj — Celje.
5. Cesta: Celje — Šmarje — Rogatec — Ptuj.
6. Cesta: Sv. Urban — Prevorje — Kozje — Sv. Peter do oblastne meje.
7. Cesta: Državna meja pri Gederovcih — Murska Sobota — Beltinci — Dobrovnik — Dolnja Lendava.
8. Cesta: Murska Sobota — Martjanci — Prosenjakovci.
9. Cesta: Martjanci — Srebrni breg.
10. Cesta: Ptuj — Krapina.
11. Cesta: Vojnik — Dobrna.
12. Cesta: Smartno — Gornjigrad — Kamnik.

V NASI DRŽAVI.

Državni proračun in finančni zakon sta sprejeta. Za proračun je glasovalo 193 poslancev, proti 11, radičevci in pribičevci pa so — šli. Napovedane izpremembe v vladi se niso izvršile. Opozicija je umolknila.

Stanovanjski zakon. Ker je posebno po mestih pomanjkanje stanovanj, ko se v vojskinem in povojnskinem času ni nič zidalo, je bil dosedaj zakon, da ni mogel hišni gospodar najemnika ven vreči. Najemniki so to izrabljali in so vzeli podnajmenike ter jih silno odirali. Poleg tega so hišnim gospodarjem nagajali. Pošteni najemniki pa so zaradi teh svojih tovarišev res trpeli. Zato je prišlo do predloga, da naj hišni posestnik razpolaga s svojo hišo, kar je tudi pravično, ne sme pa odirati najemnikov s previsoko najemnino. Da se ta stvar pravilno uredi, bodo večje občine same z zakonom pooblašene, da rešijo stanovanjsko vprašanje do kraja. Socijalisti, ki so s to zadevo dolgo časa lovili svoje pristaše, so izgubili zopet eno geslo!

Boj radi slovenščine v narodni skupščini. Pucelj in Kramar sta sprožila v skupščini razpravo ali se pišejo zapisniki sej tudi v slovenščini. Prejeli so temeljit odgovor od poslanca Bedjaniča, ki je tajnik v skupščini in od poslanca Smodeja, da so ravno slovenski demokrati bili zoper slovenski jezik, ki so ga hoteli izpodrinuti s srbohrvatskim. Slovenski jezik uživa ravno vsled vpliva SLS in to še-le sedaj, ko je v vladi, enakopravnost z bratskim srbo-hrvatskim jezikom.

Celo opozicija hvali dr. Korošca. Malo kdaj se zgodi, posebno pa v Beogradu, da bi opozicija morala javno pohvaliti ministra vlade, zoper katero sicer nasprotuje povsod. Celo opozicija je morala priznati, da dr. Korošec ve in zna in tudi hoče nekaj boljšega ustvariti, kakor pa je bilo do sedaj. Poslanec iz Pribičevičeve skupine se

čim oblastna skupščina uredi upravo teh cest in najde vire za to, bo seveda zamogla v tem delu iti dalje in še druge večje ceste vzeti v svojo upravo. — Poleg tega pa bo oblastna skupščina sodelovala pri upravi okrajnih in občinskih cest, ki so okrajem in občinam največja skrb in breme. V ta namen je izdala posebno uredbo, ki bo v tej zadevi napravila red.

Čast delu!

Ni mogoče vsega v našem listu na drobno povedati, kaj je vse oblastna skupščina dosedaj storila. Tudi bi bilo preobširno, ako bi objavljali velike načrte, ki si jih je skupščina zastavila. Vsem, ki se bodo zanimali, posebno našim občinam in organizacijam bo pa prav dobrodošlo, ako bi oblastni odbor v posebni knjigi vse to objavil. Če že nasprotniki naši ne morejo drugega reči o delu naše oblastne skupščine kot le dobro, potem moramo še posebno mi pristaši SLS biti ponosni na delo naše oblastne skupščine, kakor smo tudi ponosni na delo naših poslancev v Beogradu!

je javno v seji zahvalil dr. Korošču za njegovo pošteno delovanje.

Naši poslanci na Češkem so povsod zelo bratsko sprejeti. Radič, ki je tudi poleg, je seveda najbolj gostobeseden, govori o veliki srednji Evropi, kakor da je že jutri tu, pred študenti pa je razlagal, da bo imel namesto sedanjih 90 poslancev drugič 160, ali celo 200. Psovke kot ropar, zločinska tolpa itd. so bili kot naslovni verzi njegovemu govoru. Čehi ga, kar je dobro, niso mogli prav razumeti.

Zastopniki Društva narodov v Beogradu. V Beograd so došli zastopniki Društva narodov, da dobijo razne poizvedbe. Govorilo se bo tudi o razstrelivu, ki ga je Italija hotela skozi Jugoslavijo spraviti na Madžarsko pretekli teden, pa so ga še nekaj vagonov zajeli na kolodvoru v Subotici.

V DRUGIH DRŽAVAH.

Papež zoper fašizem. Katoliški Cerkvi sovražni listi so dosledno prinašali vesti, da je papež fašist in da drži z njimi. Pretekli teden pa je Mussolini sklical fašistične mladinske organizacije, v katerih je tudi katoliška mladina, na zborovanje. To priliko je papež uporabil in je izpregovoril zelo oster govor zoper fašizem, ki samo pod krinko, da ni proti katoliški veri, ampak le proti politiki katoliških polstrank, lovi katoličane in posebej še mladino za svobodomiselni fašizem. Mussolini je sicer molčal nekaj dni, končno pa je le izpregovoril, toda poznalo se mu je, da mu je beseda težko tekla. Ni čuda. Katoliška mladina, opozorjena od papeža, je že na potu iz fašizma. Ta pojav je posebno za nas razveseljav, ker sedaj odpadajo vsi očitki proti papežu.

Grčija in Rumunija utrjujeta svoje prijateljstvo, vkljub temu pa Titulescu ne pojde na Grško, ampak gre domov, kjer ga čakajo velike skrbi.

Madžari so sužnji Italije. Zdaj je Mussolini začel odgovarjati londonskemu zagovorniku Madžarov Rothemeru. Svetovno časopisje, posebno francosko, ta Mussolinijev govor smatra kot znak, da so — Madžari sužnji Italije.

Turčija išče Grčijo. Turčija je bila do nedavnega časa, do leta 1912, gospodarica Balkana. Po balkanskih vojskah se je morala premagana umakniti in po svetovni vojski skoro popolnoma izginiti iz Evrope. Zdaj, ko se je Turčija že precej modernizirala, išče znova pota v Evropo, kjer živi še veliko Turkov in mohamedancev. Začela je pri Grčiji.

Poljska po volitvah ni našla novih smeri politike. Pričakuje se pa, da bo vedar bolj miroljubna in slovanska kot dozdaj.

Nemčija v volilnem boju. Vrste kršč.-socialne stranke v Nemčiji pojdejo strnjene v boj. Dosedanji manj zadovoljni, so se popolnoma pomirili. Upati je na lepo zmago krščanske stranke.

ZA NEDELJO Trojni aleluja.

Na veliko soboto se oglasi pri sv. maši najprej pri oltarju, potem na koru v velikem veselju trojni aleluja. Ravno tako zadoni ta trikratni radostni spev tudi pri »vstajenju« v soboto zvečer ali na Veliko noč zjutraj. Vsako leto poslušamo z novim veseljem to velikonočno pesem in se mi zdi, če katero, to pesem pojejo vedno tudi naša srca. Je pa v resnici tudi vzrok, da se veselijo naša srca, ko slišijo ta trojni aleluja — Hvalite Gospoda. Oznanjuje nam ta trojni aleluja: trojno zmago Kristusovo — a tudi trojno našo zmago.

Nam oznanjuje aleluja zmago nad grehom. »Glejte Jagnje božje, ki odjemlje grehe sveta«, je pozdravil Janez Krstnik Kristusa, ko ga je zagledal prvič ob Jordanu. Da, to je bila velika Kristusova naloga: odvzeti svetu greh. Bil je veliki petek darovan na križu kakor jagnje, da nam je dobil odpuščanje grehov, da nam je zaslužil milost in moč, da se lahko odpovemo grehu in se dvignemo iz njega. Zato pa je prvo veliko darilo, ki nam ga je prinesel vstali Kristus v svojih prebdenih rokah, zakrament, ki uničuje greh na svetu, zato so bile prve besede, ki jih je vstali Zveličar govoril svojim apostolom, besede zoper greh: »Prejmite Sv. Duha! Katerim boste grehe odpustili, so jim odpuščeni.« Da, s Kristusom vstalem, naj bi bili tudi mi tako srečni, da bi vstali iz svojih grehov. »Kakor je Kristus vstal od mrtvih, tako naj bi tudi mi hodili v novem življenju«, pravi sv. pismo. Moč zato nam prihaja iz vstalega Kristusa. Apostoli so bili veliki četrtek in petek kakor na tleh. Vsi so Jezusa zapustili, Peter ga je zatajil, a ob Kristusu vstalem so vstali tudi oni. Tako hoče biti Kristus vstajenje tudi nam. Če malo premisliš, kaj naredi greh v tvoji duši, kako te odtrga od Boga, kako ti zapre nebesa, kako te obsodi v večno pozabljenje; če malo pogledaš po svetu, kaj napravi greh že tukaj, kako iztrga človeku iz srca mir in veselje, koliko družin napravi nesrečnih, koliko bridkega gorja povzroči, ali ni zmaga nad grehom velika zmaga, ali nimamo vzroka, da vsi hvaležni in veseli pojemo aleluja — hvalite Gospoda?

Aleluja je zmagoslavni klic nad trpljenjem. Na veliki petek je bil Kristus pravi mož bolečin. Najrazličnejše trpljenje, ki je na svetu sploh mogoče, se je zgrnilo z

neizmerno težo nad njega. Bil je reven, zadnjo nit so mu vzeli. Bil je lačen in žejen. Bil je bolan, ni bilo na njem zdravega mesta. Zaničevan je bil. Kot največji hudodelec je visel na sramotnem križu, ljudstvo ga je zavrglo, apostoli so ga zapustili. Zalosten je bil, da je govoril: »Moja duša je žalostna do smrti.« Zapuščenega se je čutil, da je tožil: »Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil!« A na Veliko noč! Kako je poveljčan, kako veselje mu preveva dušo, kako se njegove najgroznejše rane svetijo najbolj svetlo! Ne, njega, božjega Sina, vse trpljenje ni moglo uničiti in streti za vedno, na njem, božjem Sinu, se je spremenilo vse trpljenje in vsa bridkost v poveljčanje in srečo. Ko gledamo Kristusa, ki vstane iz svojega trpljenja in ponižanja tako poveljčan in srečen, nam sv. pismo govori tako tolažilno: »Ako bomo ž njim trpeli, bomo ž njim tudi poveljčani.« Za marsikaterega človeka je usoda tukaj na zemlji — trpljenje. Ne bo rešen prej, dokler ne bo umrl na svojem križu, ki ga mora nositi leta in leta. A če mi nosimo po milosti božji v sebi nekaj od Kristusa, nekaj božjega, če mi trpimo s Kristusom vdani v voljo božjo, nam postaja vse trpljenje in vsa bridkost neizmerno bogastvo, ki se bo spremenilo enkrat v neizmerno srečo in radost. Da, četudi moraš obhajati Veliko noč v žalosti in nesreči, lahko tudi ti veselo poješ aleluja. Na Veliko noč lahko govoriš o svojem trpljenju: »Ti kelih trpljenja in bridkosti, ti mi boš kelih sreče in veselja!«

Aleluja je zmagoslavna pesem nad — smrtjo. Ko je Kristus živel, je izrekel velike besede: »Jaz sem vstajenje in življenje« in je zagotovil: »Pride ura, ko bodo vsi, ki spe po grobovih, slišali glas Sinu človekovega in bodo vstali.« Ko bi bil pa Kristus ostal v grobu, bi pač mi morali opustiti vsako upanje in si reči: »Če je on, ki naj bi bil naše vstajenje in življenje, za vedno segnil in strohnel v grobu, bo pač to tudi naša usoda.« A sedaj, ko je vstal, vemo, da je reš naše vstajenje in življenje, vemo, da se bo oglasil njegov glas nad vsemi grobovi po svetu in bode priklinal k novemu življenju vse. Zato pa je lahko zapisal sv. Pavel besede: »Bog je Gospoda obudil, on bo obudil tudi nas s svojo močjo. Morebiti imaš žalostno veliko noč. Ni še dolgo, kar si moral položiti katerega tvojih v grob. Morebiti že dotekajo tvoja lastna leta, hočeš ali nočeš moraš misliti na to, da postane grob kmalu tvoj ozek in temen dom. Velika noč je tudi za tebe praznik tolažbe. Njen tretji aleluja velja tebi, da lahko kličeš: »Smrt, kje je tvoje žrelo? Smrt, kje je tvoja zmaga? Hvala Bogu, ki nam je dal tako zmago po Kristusu Jezusu!«

To je trojni aleluja trojne zmage, zmage nad grehom, nad trpljenjem, nad smrtjo. Zmaga nad grehom je na prvem mestu. Ali veš, zakaj? Brez te zmage ni zmage nad trpljenjem, ni zmage nad smrtjo. Brez te prve zmage je brez upanja trpljenje, je brez upanja in temna smrt. — Med svetovno vojno je po končanem hudem boju prišel k vojaškemu duhovniku mlad častnik, ki se je imel čez nekaj ur zopet vrniti v strelski jarek. Rekel je: »Prosim, ali bi lahko opravil sv. spoved? Tako ne bi šel rad več v bojno vrsto.« Ta mladi človek je dobro čutil: s čisto estjo

se drugače trpi, s čisto vestjo človek gleda drugače smrti v obraz. Obhajaj zato duhovno Veliko noč, vstani, potem bode trojni aleluja veselo pel tudi v tvoji duši.

Papež obsodil Mussolinijeva nasilstva. Sv. Oče je pred kratkim sprejel v avdienco dunajskega nadškofa in kardinala dr. Pifflla. Pri tej priliki je papež povdarnil, kako ga boli krivica, ki se je zgodila Nemcem na južnem Tirolskem, ker jim je italijanska vlada prepovedala verouk v materinem jeziku. Povedal je, da je sicer poskušal doseči, da se to ne bi izvajalo, pa je tudi v žalostjo pripomnil, da papež še tudi sedaj nima več pravic, kakor leta 1870. Ravno tako je obsodil Pij XI. pred nekaj dnevi nasilje, ki ga vrši sedajna italijanska vlada nad vestjo svojih podanikov, ker hoče vso odraščajočo mladino z dušami vred vpreči v fašistovski jarem in ne dajo pri vzgoji otrok starišem tistih pravic, ki jim gredo po naravnem in božjem zakonu.

Misijonsko delo. Odkar je sedanji »misijonski« papež pozval ves katoliški svet k gorečemu delu za misijone, lahko opazimo povsod živahno delo za to veliko zadevo Kristusove Cerkve. To vidimo prav posebno v dveh deželah, namreč v Nemčiji in v Zjedinjenih državah Sev. Amerike. Na Nemškem prirejajo vsako leto velika misijonska zborovanja, kjer se navdušujejo za misijonsko delo in se posvetujejo, kako bi mogli za misijone kar največ storiti. V Würzburgu so ustanovili velik zdravniški zavod, v katerem se izobrazujejo zdravniki, zdravnice in strežniki, ki potem gredo v misijone. »Društvo za razširjenje vere« v Severni Ameriki pa se odlikuje s tem, da bogato skrbi za denarna sredstva, ki so potrebna za uspešno misijonsko delovanje. Lansko poslovno leto je nabralo to društvo okoli 85 milijonov dinarjev za misijonske potrebe. Če pomislimo, da ima Sev. Amerika nekaj nad 20 milijonov katoličanov in da je zelo veliko teh delavcev, je to gotovo velika in posnemanja vredna požrtvovalnost.

Evharistični kongres v Avstraliji. Na svetovni evharistični kongres v Sidneyju se avstralski katoličani pripravljajo že več mesecev z veliko vnemo. Iz Zjedinjenih držav Severne Amerike se je priglasilo dosedaj že 5000 udeležencev. Tudi evropski narodi se hočejo tega zborovanja udeležiti v velikem številu. Tako se trudi posebno čehoslovaški konzul v Sidney, da bi bila udeležba iz Čehoslovaške kolikor mogoče obilna in častna. — Ob tem kongresu bodo slavili avstralski katoličani uspehe svojega smotrenega in požrtvovalnega dela. Vseh skupaj jih je 900.000, torej ena petina vseh prebivalcev v Avstraliji. Kljub temu pa jim je angleška vlada nekaj časa odrekala najnavadnejše pravice. Tako posebno ni hotela priznati pravice javnosti njihovim zasebnim šolam. Tudi še potem, ko so katoličani sezidali krasno Marijino cerkev v Sidneyju, ki je dosedaj največja stavba v Avstraliji, ni hotela angleška vlada računati ž njimi. Nazadnje so si katoličani s pomočjo delavcev, ki se v Avstraliji niso pustili vpreči v protiverski voz, izvojevali za svoje šole pravico javnosti. Sedaj so protikatoliški listi začeli pisati, da so katoliške zasebne šole za nič, da ne dosega

predpisanih uspehov itd. Šlo je tako daleč, da je prišla nepristranska komisija iz Angleškega preiskovat katoliške šole v Avstraliji. A ta je morala ugotoviti, da katoliške šole še celo presega državnne. Avstralski katoličani tudi največ izmed vseh drugih žrtvujejo za svoje šole in za dobrodelne ustanove. Tej veliki požrtvovalnosti hoče letos veliki evharistični kongres izreči priznanje vsega katoliškega sveta.

NOVICE

Smrt vzornega dekleta. Neizprosna jetika je pretrgala nit življenja Antoniji Zavrtnik iz Stare ceste pri Ljutomeru. Rajna je dolgo časa bolehal, a vedno še upala, da spomladi ozdravi. Toda Bog jo je poklical k sebi. Počivaj v miru!

Smrtna kosa pri Sv. Juriju v Slov. gor. Dne 25. marca t. l. je, spreviden s sv. zakramenti, mirno v Gospodu zaspal Matija Knupleš, kmet in župan v Gornjem Gašteraju, star 83 let. Rajni je bil dolgo let zvest naročnik »Slovenskega Gospodarja«. Na njegovi sedmini se je nabralo 25 Dim za afrikanske misijone. Njegovim preostalim naše iskreno sožalje, rajnemu pa bodi blag spomin!

Požar. V Podgorju pri Pišecah je pri posestniku Karlu Sneiderju nenadoma izbruhnil ogenj. Slamnata streha je bila takoj vsa v plamenu. Ker se je to zgodilo podnevi, se je posrečilo sosedom, da so ogenj kmalu zadušili. Zgorela je le streha in na podstrešju spravljeno žito. Škoda je precejšnja, ki pa je krita z zavarovalnino. Požar je nastal vsled slabega dimnika.

Smrt železničarja med dvema lokomotivama. Na savskem kolodvoru v Zagrebu se je v torek, dne 27. marca, zjutraj pripetila grozna nesreča. Kurjač Mijo Škahar je ravno popravljaj nekaj pokvarjenega v prednjem delu lokomotive in je stopil pri tem pred sprednji odbijač. Pri delu ni opazil, da se bliža druga lokomotiva, ki se je v prvo zadela. Škaharja so odbijači obeh lokomotiv popolnoma zmečkali. Strojvodja prve lokomotive je slišal le obupni krik ponesrečenega kurjača, pomagati pa mu ni mogel. Smrtno ponesrečeni Mijo Škahar je rojen leta 1884 in zapušča ženo in dvoje majhnih otrok.

Gostija s 7000 gosti. V kraju Tcső na Madžarskem se je poročil 17letni sin rabinerja (judovskega duhovnika) s 15letno hčerko drugega rabinca. Na tej gostiji se je zbralo 7000 gostov iz Čehoslovaške, Ogrske, Rumunije in celo iz Poljske. Gostje so nočevali po parmah in kozolcih, ker je bil kraj gostije premajhen za toliko število ljudi. Povabljeni so prinesli novoporočenima raznih darov za več stotisoč ogrskih pengov. Gostija je trajala 7 dni.

Človeku nevarne školjke. V Tihem oceanu žive velikanske ostrige, ki se lotijo celo človeka. V čerch queenslandske oblasti se nahajajo ogromne školjke iz rodu ostrig, katerih zunanji oklep tehta včasih do 100 kg. Te živali imajo kakor past nastavljeno žrelo, kamor love ribe in druge morske živali. Zgrabijo pa tudi človeka, ako jim pride preblizu. Tako se je nekoč zgodilo nekemu mornarju z ladje »Amethyst«. Ponevedoma je stopil v odprtino